

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **E. s.r.o.**, so sídlom v K., proti povinnému **T.**, bývajúcemu v C., Česká republika, t. č. vo Vážnici P., Česká republika, **pre vymoženie 1 991 635 132,44 € (60 000 000 000 Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5 Er 153/2007, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. J., so sídlom Exekútorského úradu H. v S., (ďalej len „súdny exekútor“) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. júna 2008 sp. zn. 2 Co 42/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Stará Ľubovňa (súd prvého stupňa) uznesením z 22. apríla 2008 č. k. 5 Er 153/2007 - 54 zamietol návrh súdneho exekútora na uloženie poriadkovej pokuty T. banke, akciovej spoločnosti podľa § 34 ods. 13 Exekučného poriadku (ďalej „EP“), keďže súd dospel k záveru, že odpoveď tejto banky z 3. júla 2007, že povinný u nej nemá vedené účty, je pravdivá; zároveň mal tiež za to, že bankou nebol nerešpektovaný exekučný príkaz z 1. júna 2007, nakoľko v tej dobe nemal povinný v banke vedený žiaden účet, a že banka na základe § 34 ods. 5 EP nie je povinná oznámiť účty, ktoré zanikli pred podaním žiadosti súdneho exekútora.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) odvolanie súdneho exekútora proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol uznesením z 26. júna 2008 sp. zn. 2 Co 42/2008 ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.); účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že odvolateľ (súdny exekútor) podal odvolanie, hoci proti uzneseniu súdu prvého stupňa nie je odvolanie prípustné podľa § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho

poriadku, pretože osobitný zákon (Exekučný poriadok) v ustanovení § 34 nepripúšťa možnosť podania odvolania proti takémuto rozhodnutiu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil ako irelevantne a vydal rozhodnutie v intenciách návrhu na udelenie poriadkovej pokuty. Namietal, že oba súdy - súd prvého stupňa aj odvolací súd - nesprávne posúdili právny stav veci.

Oprávnený sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadril.

Povinný sa stotožnil s vyjadrením T banky, a. s., ktorá uviedla, že dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie nepodal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), neskúmal ďalej prípustnosť dovolania a vo veci rozhodol bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.).

Z ustanovenia § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p. vyplýva, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu môže podať účastník konania.

Podľa § 37 ods. 1 EP účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Dovolanie podal súdny exekútor, hoci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia postavenie účastníka konania nemá. Iné osoby než oprávnený a povinný sú totiž účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie výslovne priznáva Exekučný poriadok, o takýto prípad však nejde. Príkladom tejto skupiny účastníkov konania len pre určitý úsek konania sú tí, ktorí sú oprávnení sa zúčastniť rozvrhového konania, dražiteľa, vydražiteľa a pod. V danom prípade v odvolacom konaní nebolo napadnuté rozhodnutie o trovách exekúcie, kedy by účastníkom konania bol poverený exekútor (pre tento úsek konania).

Iba pre úplnosť dáva dovolací súd do pozornosti zákonodarcom pre exekučné konanie zakotvené pravidlo (zásadu), podľa ktorého odvolanie proti uzneseniu vydanému v tomto druhu

konania o nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí nie je prípustné, a že výnimka z tohto pravidla sa uplatní len tam, kde osobitný zákon (Exekučný poriadok) výslovne odvolanie pripúšťa (porovnaj § 202 ods. 2 O. s. p.). Prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o návrhu exekútora uložiť pokutu podľa § 34 ods. 13 EP (bez zreteľa na povahu tohto rozhodnutia, teda či súd pokutu udelí, t. j. návrhu vyhovie, alebo takýto návrh zamietne) osobitný zákon (Exekučný poriadok) neposkytuje (nezakladá). Právo podať odvolanie proti rozhodnutiu vydanému v ktorejkoľvek z uvedených alternatív teda nevzniká nikomu: takýmto procesným právom nedisponujú ani účastníci konania - oprávnený a povinný a ani (tretia) osoba (dotknutý subjekt), ktorej by bola pokuta uložená [na rozdiel od situácie predpokladanej v § 54 ods. 2 posledná veta EP, kde toto ustanovenie zakladá prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty (pre uloženie pokuty dotknutý subjekt, ktorým je v tomto prípade povinný)].

Nakoľko súdny exekútor nie je účastníkom konania, nie je oprávnený podať dovolanie; preto bolo ním podané dovolanie odmietnuté ako dovolanie podané neoprávnenou osobou (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta